TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 21. jūlijā *

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 76. panta 2. punkts — Regula (EK) Nr. 2868/95 — 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa — Grafiska preču zīme — Agrākas preču zīmes īpašnieka iebildumi — Pierādījumi par agrākas preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu — Apstāklis, ka apelācijas padome ņēmusi vērā novēloti iesniegtu pierādījumu — Apelācijas padomes veikta iebildumu noraidīšana

Lieta C-597/14 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2014. gada 22. decembrī iesniedza

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), ko pārstāv *S. Palmero Cabezas* un *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvji,

prasītājs,

pārējie lietas dalībnieki:

Xavier Grau Ferrer , ar dzīvesvietu Kaldesā de Monbui [*Caldes de Montbui*] (Spānija),

prasītājs pirmajā instancē,

Juan Cándido Rubio Ferrer ,

Alberto Rubio Ferrer ,

ar dzīvesvietu Kserako [*Xeraco*] (Spānija),

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 21. oktobra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 13. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 24. oktobra spriedumu *Grau Ferrer*/ITSB – *Rubio Ferrer* ("Bugui va") (T-543/12, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2014:911), ar kuru tā atcēla *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2012. gada 11. oktobra lēmumu apvienotajās lietās R 274/2011-4 un R 520/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Xavier Grau Ferrer*, no vienas puses, un *Juan Cándido Rubio Ferrer*, kā arī *Alberto Rubio Ferrer*, no otras puses (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 207/2009

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) ir kodificēta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

3 Regulas Nr. 207/2009 15. panta ar nosaukumu "Eiropas Savienības preču zīmju izmantošana" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja piecos gados pēc Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas tās īpašnieks nav sācis šo preču zīmi Savienībā patiesi [faktiski] izmantot saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, vai ja tās izmantošana ir pārtraukta uz nepārtrauktu piecu gadu laikposmu, uz Eiropas Savienības preču zīmi attiecina šajā regulā paredzētās sankcijas, ja vien šai neizmantošanai nav pamatotu iemeslu.

Pirmās daļas izpratnē par izmantošanu tiek uzskatīta arī:

a) Eiropas Savienības preču zīmes izmantošana tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirīgumu [atšķirtspēju] no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta;

[..]."

4 Šīs regulas 41. panta 3. punktā, kas reglamentē iebildumu iesniegšanu pret Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, ir noteikts:

"Iebildumi jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. [..] Biroja noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus."

5 Minētās regulas 76. panta "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" 2. punktā ir paredzēts:

"Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

Īstenošanas regula

6 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV 1995, L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV 2005, L 172, 4. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), 15. noteikuma ar nosaukumu "Paziņojums par iebildumu" 2. punktā ir noteikts:

"Paziņojums par iebildumiem ietver:

[..]

b) skaidru norādi uz agrāko preču zīmi vai agrākām tiesībām, kas ir iebilduma pamatā, proti:
   i) ja iebildums pamatots ar agrāku preču zīmi Regulas [Nr. 40/94] 8. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta [, kuru redakcija ir identiska Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta redakcijai] nozīmē vai ja iebildums pamatots ar Regulas [Nr. 40/94] 8. panta 3. punktu [, kura redakcija ir identiska Regulas Nr. 207/2009 8. panta 3. punkta redakcijai], norādi uz agrākās preču zīmes lietas numuru vai reģistrācijas numuru, norādi, vai agrākā preču zīme ir reģistrēta vai tas ir reģistrācijas pieteikums, kā arī norādi uz dalībvalstīm, attiecīgā gadījumā arī Beniluksa valstīm, kurās vai kurām agrākā zīme ir aizsargāta, vai attiecīgā gadījumā norādi, ka tā ir Eiropas Savienības preču zīme;

[..]

e) agrākās zīmes atveidojumu, kāda tā tikusi reģistrēta vai pieteikta; ja agrākā zīme ir krāsaina, atveidojums arī ir krāsains;

[..]."

7 Īstenošanas regulas 19. noteikumā "Iebilduma pamatojums" ir paredzēts:

"1. Līdz Biroja noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru uzskata par uzsāktu saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu, Birojs dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus [un] argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

a) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kas nav Eiropas Savienības preču zīme, lai pierādītu, ka tā ir iesniegta reģistrācijai vai reģistrēta, iesniedz šādus dokumentus:

[..]
   ii) ja preču zīme ir reģistrēta, attiecīgās reģistrācijas apliecības kopiju un attiecīgā gadījumā pēdējās atjaunošanas apliecības kopiju, kas norāda, ka preču zīmes aizsardzības laiks pārsniedz 1) punktā noteikto termiņu un visus tā pagarinājumus, vai līdzvērtīgus dokumentus no iestādes, kas preču zīmi ir reģistrējusi;

[..]."

8 Šīs regulas 20. noteikuma "Iebildumu izskatīšana" 1. punktā ir noteikts:

"Ja līdz 19. noteikuma 1. punktā minētā termiņa beigām iebilduma iesniedzēja puse nav pierādījusi tās agrākās [preču] zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu un nav pierādījusi, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu, iebildumu noraida kā nepamatotu."

9 Saskaņā ar minētās regulas 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu:

"Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 40/94] 74. panta 2. punktu[, kura redakcija ir identiska Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta redakcijai,] jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi."

Tiesvedības priekšvēsture

10 Vispārējā tiesa tiesvedības priekšvēsturi izklāstījusi šādi:

"1 2008. gada 23. oktobrī personas, kas iestājušās lietā, *Juan Cándido Rubio Ferrer* un *Alberto Rubio Ferrer* iesniedza [*EUIPO*] Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu [Nr. 40/94, kas kodificēta ar Regulu Nr. 207/2009].

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums: [..]

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, ietilpst 31., 35. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām [..].

[..]

5 2009. gada 10. augustā [..] *Grau Ferrer*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā norādītajām precēm un pakalpojumiem.

6 Iebildumi tika balstīti uz šādām agrākām grafiskām preču zīmēm:

— Spānijas grafisks apzīmējums Nr. 2600724, kura reģistrācijas pieteikums iesniegts 2004. gada 8. jūnijā un kas 2004. gada 22. novembrī reģistrēts attiecībā uz visām precēm, kuras ietilpst 31. klasē:

– [..]

— tālāk norādītais Eiropas Savienības grafisks apzīmējums Nr. 2087534, kura reģistrācijas pieteikums iesniegts 2001. gada 14. februārī un kas 2002. gada 14. jūnijā reģistrēts attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst šādās klasēs:

— 31. klase: [..];

— 32. klase: [..];

— 39. klase: [..].

[..]

8 2010. gada 21. decembrī *EUIPO* Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumus. Pirmām kārtām tā uzskatīja, ka [*Grau Ferrer*] šim nolūkam noteiktajā termiņā nav iesniedzis nevienu dokumentu, kurā būtu attēlota agrākā Spānijas grafiskā preču zīme, kāda tā tika reģistrēta [..]. Tādējādi tā noraidīja iebildumus, kas balstīti uz agrāko Spānijas grafisko preču zīmi, pamatojoties uz to, ka tās pastāvēšana un tās spēkā esamība noteiktajā termiņā nebija pietiekami argumentētas. Otrām kārtām tā apmierināja iebildumus, kas balstīti uz agrāko Eiropas Savienības preču zīmi [..]. Proti, tā vispirms uzskatīja, ka agrākās Eiropas Savienības preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījumi tikuši sniegti [..].

9 2011. gada 10. februārī [*Grau Ferrer*] saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību R 520/2011-4, un 2011. gada 14. februārī personas, kas iestājušās lietā [*Rubio Ferrer*] – iesniedza apelācijas sūdzību R 274/2011-4.

10 Ar 2012. gada 11. oktobra lēmumu [..] *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome apmierināja apelācijas sūdzību lietā R 274/2011-4 un noraidīja apelācijas sūdzību lietā R 520/2011-4. Būtībā pirmām kārtām tā atstāja negrozītu Iebildumu nodaļas lēmumu, saskaņā ar kuru pierādījumi par agrākās Spānijas grafiskās preču zīmes pastāvēšanu nav tikuši sniegti. Otrām kārtām tā uzskatīja, ka iesniegtie pierādījumi nebija pietiekami, lai pierādītu, ka agrākā Eiropas Savienības preču zīme attiecīgajā laikposmā tikusi faktiski izmantota formā, kādā tā tikusi reģistrēta, vai formā, kas nemainīja tās atšķirtspēju, attiecībā uz vienu no precēm, attiecībā uz kurām tā tikusi reģistrēta. Tā tātad atcēla Iebildumu nodaļas 2010. gada 21. decembra lēmumu un noraidīja iebildumus pilnībā."

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 18. decembrī (lieta T-543/12), *Grau Ferrer* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.

12 Savas prasības pamatojumam *Grau Ferrer* izvirzīja trīs pamatus, kas saistīti ar, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 75. panta un 76. panta 2. punkta un Īstenošanas regulas 50. noteikuma pārkāpumu, otrkārt, agrākās Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes Nr. 2087534, ko *Grau Ferrer* reģistrējusi 2002. gada 14. jūnijā (turpmāk tekstā – "agrākā preču zīme"), faktisku izmantošanu un, treškārt, sajaukšanas iespēju starp agrāko preču zīmi, kā arī agrāko Spānijas grafisko preču zīmi, no vienas puses, un Eiropas Savienības grafisko preču zīmi, kuras reģistrācijas pieteikumu ir iesniedzis *Rubio Ferrer*, no otras puses.

13 Vispārējā tiesa apmierināja prasību atcelt tiesību aktu, pārsūdzētā sprieduma 48. punktā nospriežot, ka *EUIPO* Apelācijas padome nav īstenojusi savu rīcības brīvību un nav pamatojusi savu atteikumu ņemt vērā agrāko Spānijas preču zīmi, un pārsūdzētā sprieduma 86. un 87. punktā nospriežot, ka Apelācijas padomē iesniegtajos dokumentos bija ietverts apzīmējums, kas atšķīrās no agrākās preču zīmes tikai ar nenozīmīgiem elementiem, kā rezultātā tie bija attiecināmi uz šīs agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu.

14 Vispārējā tiesa pārējos *Grau Ferrer* izvirzītos pamatus uzskatīja par neiedarbīgiem vai nepamatotiem.

15 Tādēļ Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu.

Lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar savu apelācijas sūdzību *EUIPO* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu un pašai izspriest lietu pēc būtības vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un

— piespriest *Grau Ferrer* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Neviens no pārējiem lietas dalībniekiem Tiesā nav iesniedzis procesuālu rakstu.

Par apelācijas sūdzību

18 Ar savu apelācijas sūdzību *EUIPO* izvirza trīs pamatus saistībā ar attiecīgi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta, Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas un Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta pārkāpumu.

Par otro pamatu

19 Ar savu otro pamatu, kurš ir jāizvērtē vispirms, *EUIPO* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 45.–48. punktā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka apelācijas padomei ir rīcības brīvība, kas izriet no Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas un Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta "pat neatkarīgi no" novēloti iesniegto pierādījumu "papildinošā vai nepapildinošā rakstura" un līdz ar to arī attiecībā uz "jauniem" pierādījumiem.

20 Pārsūdzētā sprieduma 45. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka Tiesas judikatūra attiecībā uz apelācijas padomes rīcības brīvību un novēloti iesniegto pierādījumu ņemšanas vērā iemesliem nenošķir jaunus pierādījumus no papildinošiem pierādījumiem, turpinot šī sprieduma 46. punktā noraidīja argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nevarēja pamatoti ņemt vērā *Grau Ferrer* iesniegtos pierādījumus, jo tie bija jāuzskata par jauniem pierādījumiem.

21 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 48. punktā būtībā nosprieda, ka apelācijas padomei ir rīcības brīvība un pienākums pamatot savu atteikumu, nenošķirot "jaunus" pierādījumus no "papildinošiem" pierādījumiem.

22 *EUIPO* apgalvo, ka šī rīcības brīvība un šis pierādīšanas pienākums neattiecas uz jauniem pierādījumiem. Tas šo argumentu pamatojumam norāda uz atšķirībām dažādās 2013. gada 3. oktobra sprieduma *Rintisch*/ITSB (C-120/12 P, EU:C:2013:638), 2013. gada 3. oktobra sprieduma *Rintisch* /ITSB (C-121/12 P, EU:C:2013:639) un 2013. gada 3. oktobra sprieduma *Rintisch*/ITSB, (C-122/12 P, EU:C:2013:628) valodu versijās. *EUIPO* ieskatā, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas 20. noteikuma 1. punktu, ja Iebildumu nodaļā nav iesniegti pilnīgi pierādījumi, iebildumi tiek noraidīti, tos neizvērtējot pēc būtības. Līdz ar to esot neiespējami atjaunot iespēju iesniegt iebildumus apelācijas padomes līmenī.

23 Attiecībā uz Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas redakciju ir jānorāda, ka šīs tiesību normas franču valodas versija atšķiras no spāņu valodas, vācu valodas un angļu valodas versijas kāda būtiska elementa ziņā. Proti, šajās pēdējās minētās versijās ir paredzēts, ka apelācijas padome var ņemt vērā tikai papildu vai papildinošus faktus un pierādījumus, savukārt franču valodas versijā šie paši fakti un pierādījumi kvalificēti kā "jauni vai papildinoši".

24 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Savienības valodu versijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību normas teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai struktūrai un mērķim, kurā šī norma ietilpst (šajā ziņā skat. tostarp spriedumus, 2012. gada 15. novembris, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, 48. punkts, un 2014. gada 9. aprīlis, *GSV*, C-74/13, EU:C:2014:243, 27. punkts).

25 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā, kas veido Īstenošanas regulas 50. noteikuma juridisko pamatu, ir noteikts, ka Birojs var neņemt vērā faktus, ko attiecīgās puses nav izvirzījušas laicīgi, vai pierādījumus, ko tās nav iesniegušas laicīgi.

26 Tiesa ir nospriedusi, ka, ja Biroja noteiktajā termiņā nav iesniegti nekādi pierādījumi par attiecīgās preču zīmes izmantošanu, Birojam pēc savas ierosmes ir jānoraida iebildumi. Savukārt, ja [šīs izmantošanas] pierādījumi ir iesniegti Birojā noteiktajā termiņā, joprojām var iesniegt papildinošus pierādījumus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, *New Yorker SHK Jeans*/ITSB, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28. un 30. punkts).

27 Kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 55. un 57. punktā, tā pati Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta interpretācija ir jāattiecina uz pierādījumiem par preču zīmes pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, jo minētajai tiesību normai šīs regulas sistēmā piemīt horizontāla loma, ciktāl tā ir piemērojama neatkarīgi no konkrētā procesa rakstura. No tā izriet, ka Īstenošanas regulas 50. noteikumu nevar interpretēt tādējādi, ka ar to apelācijas padomes rīcības brīvība ir paplašināta, to attiecinot arī uz jauniem pierādījumiem.

28 Ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 45., 46. un 48. punktā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, paziņojot, ka Apelācijas padome nav īstenojusi rīcības brīvību, kas tai ir piešķirta, lai izlemtu, vai bija vai nebija jāņem vērā jauni pierādījumi.

29 Tomēr ir jāatgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja Vispārējās tiesas sprieduma motīvu daļā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet šī sprieduma rezolutīvā daļa, šķiet, ir pamatota, ņemot vērā kādu citu juridisko pamatojumu, apelācijas sūdzība ir jānoraida (skat. tostarp spriedumus, 1994. gada 15. decembris, *Finsider*/Komisija, C-320/92 P, EU:C:1994:414, 37. punkts; 1999. gada 16. decembris, EESK/*E*, C-150/98 P, EU:C:1999:616, 17. punkts, un 2000. gada 13. jūlijs, *Salzgitter*/Komisija, C-210/98 P, EU:C:2000:397, 58. punkts).

30 Tā tas ir šajā lietā. Proti, Vispārējā tiesa ir izmantojusi ne tikai aplūkoto iemeslu, bet ir balstījusies arī uz faktu, ka Apelācijas padome ir noraidījusi konkrēto pierādījumu, neizvērtējot, vai to varēja uzskatīt par "papildinošu". Neveicot šādu vērtējumu, Apelācijas padome, kā secinājusi Vispārējā tiesa, patiešām ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu.

31 Šajos apstākļos apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā, nevērtējot pārējos *EUIPO* savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītos pamatus, kas tādējādi nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

32 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 137. pantam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 2. punktu, lēmumu par tiesāšanās izdevumiem ietver spriedumā par tiesvedības izbeigšanu. Tā kā neviens no lietas dalībniekiem Tiesā nav iesniedzis procesuālu rakstu, ir jānospriež, ka *EUIPO* sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

[Paraksti]